TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) NUTARTIS

2019 m. rugsėjo 24 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūra – Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Direktyva (ES) 2016/343–7 straipsnio 4 dalis – Tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant baudžiamąją bylą teisme aspektų užtikrinimas – Teisė tylėti ir teisė neduoti parodymų prieš save – Prokuroro ir nusikalstamą veiką padariusio asmens susitarimas – Teismo atliekamas tokio susitarimo patvirtinimas – Sąlyga – Kitų kaltinamųjų sutikimas – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija – Netaikymas“

Byloje C-467/19 PPU

dėl *Spetsializiran nakazatelen sad* (Specializuotas baudžiamasis teismas, Bulgarija) 2019 m. birželio 19 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2019 m. birželio 19 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje

QR,

dalyvaujant:

Spetsializirana prokuratura,

YM,

ZK,

HD,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai T. von Danwitz, C. Vajda (pranešėjas), P. G. Xuereb ir A. Kumin,

generalinis advokatas G. Hogan,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į 2019 m. birželio 19 d. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prašymą, kurį Teisingumo Teismas gavo 2019 m. birželio 19 d., nagrinėti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 107 straipsnyje numatytą prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą,

atsižvelgęs į 2019 m. liepos 10 d. antrosios kolegijos sprendimą patenkinti šį prašymą,

* Proceso kalba: bulgarų.

priima šią

Nutartį

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/343 dėl tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant baudžiamąją bylą teisme aspektų užtikrinimo (OL L 65, 2016, p. 1) 7 straipsnio 4 dalies, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 ir 52 straipsnių ir veiksmingumo bei vienodo požiūrio principų išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant baudžiamąją bylą prieš keturis Bulgarijos piliečius QR, YM, ZK, ir HD dėl jų įtariamo priklausymo organizuotai nusikalstamai grupei.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Chartija

3 Chartijos 20 straipsnyje „Lygybė prieš įstatymą“ numatyta:

„Prieš įstatymą visi lygūs.“

4 Chartijos 51 straipsnyje „Taikymo sritis“ nurodyta:

„1. Šios Chartijos nuostatos skirtos Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams, tinkamai atsižvelgiant į subsidiarumo principą, bei valstybėms narėms tais atvejais, kai šios įgyvendina Sąjungos teisę. Todėl jie turi gerbti teises, laikytis principų ir juos taikyti pagal turimus atitinkamus įgaliojimus, nepažeisdami Sąjungos įgaliojimų, suteiktų jai Sutartimis, ribų.

2. Ši Chartija neišplečia Sąjungos teisės taikymo srities už Sąjungos įgaliojimų ribų, nenustato Sąjungai naujų įgaliojimų ar užduočių ir nepakeičia Sutartyse nustatytųjų.“

Direktyva 2016/343

5 Direktyvos 2016/343 9 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„[Š]ia direktyva siekiama sustiprinti teisę į teisingą bylos nagrinėjimą baudžiamajame procese, nustatant bendras būtiniausias taisykles dėl tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant bylą teisme aspektų.“

6 Šios direktyvos 1 straipsnyje „Dalykas“ nustatyta:

„Šioje direktyvoje nustatomos bendros būtiniausios taisyklės dėl:

a) tam tikrų nekaltumo prezumpcijos baudžiamajame procese aspektų;

b) teisės dalyvauti nagrinėjant baudžiamąją bylą teisme.“

7 Šios direktyvos 2 straipsnis „Taikymo sritis“ suformuluotas taip:

„Ši direktyva taikoma įtariamiems arba kaltinamiems fiziniams asmenims baudžiamajame procese. Ji taikoma visuose baudžiamojo proceso etapuose nuo to momento, kai asmuo įtariamas arba kaltinamas padaręs nusikalstamą veiką ar įtariamą nusikalstamą veiką, iki tol, kol sprendimas, kuriuo galutinai nusprendžiama, ar tas asmuo padarė atitinkamą nusikalstamą veiką, tampa galutin[is].“

8 Tos pačios direktyvos 7 straipsnio „Teisė tylėti ir teisė neduoti parodymų prieš save“ 4 dalyje numatyta:

„Valstybės narės gali leisti savo teisminėms institucijoms priimant nuosprendžius atsižvelgti į įtariamųjų ir kaltinamųjų bendradarbiavimą.“

Bulgarijos teisė

9 *Nakazatelno-protsesualen kodeks* (Baudžiamojo proceso kodeksas, toliau – NPK) 381 straipsnio „Susitarimas dėl bausmės ikiteisminio tyrimo etape“ 1–6 dalyse nustatyta, kad jei pasibaigus tyrimui kaltinamasis pripažįsta savo kaltę, jis gali per savo advokatą raštu sudaryti susitarimą su prokuroru dėl sulygtos bausmės taikymo. Tokiu susitarimu kaltinamasis pripažįsta savo kaltę, atsisako, kad baudžiamasis procesas būtų vykdomas įprasta tvarka, ir sutinka, kad jam būtų skirta nustatyta sankcija. Taip paskirta sankcija visada yra švelnesnė nei ta, kuri kaltinamajam būtų skirta pasibaigus įprasta tvarka vykdomam procesui.

10 NPK 381 straipsnyje nurodyta:

„Jei byla iškelta keliems asmenims <…>, susitarimą gali sudaryti kai kurie iš šių asmenų <…>“

11 NPK 382 straipsnyje „Teismo sprendimas dėl susitarimo“ nustatyta:

„1. Prokuroras pateikia susitarimą jurisdikciją turinčiam pirmosios instancijos teismui iš karto po to, kai susitarimas sudaromas, kartu su byla.

<…>

5. Teismas gali pasiūlyti susitarimo pakeitimus, jie nagrinėjami kartu su prokuroru ir advokatu. Kaltinamasis išklausomas paskiausiai.

6. Galutinio susitarimo, kurį pasirašo prokuroras, advokatas ir kaltinamasis, turinys pridedamas prie teismo bylos medžiagos.

7. Teismas patvirtina susitarimą, jeigu jis neprieštarauja įstatymams ir moralei.

8. Jeigu teismas nepritaria tokiam susitarimui, jis grąžina bylą prokurorui. Tokiu atveju kaltinamojo prisipažinimai neturi įrodomosios galios. <…>“

12 NPK 383 straipsnyje „Susitarimo dėl bausmės pasekmės“ nustatyta, kad pirmosios instancijos teismo patvirtintas susitarimas turi *res judicata* galią.

13 NPK 384 straipsnyje „Susitarimas dėl bausmės vykstant teismo procesui“ nurodyta:

„1. <…> teismas gali patvirtinti susitarimą dėl sulygtos bausmės taikymo pradėjus teismo procesą <…>

<…>

3. Tokiais atvejais susitarimas dėl sulygtos bausmės taikymo patvirtinamas tik gavus visų šalių sutikimą.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

14 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad *Spetsializirana prokuratura* (Specialiųjų bylų prokuratūra, Bulgarija) pradėjo keturių asmenų – QR, YM, ZK ir HD – baudžiamąjį persekiojimą ir pateikė kaltinamąjį aktą *Spetsializiran nakazatelen sad* (Specializuotas baudžiamasis teismas, Bulgarija).

15 QR kaltinamas tuo, kad vadovavo organizuotai nusikalstamai grupei, kuri siekė vykdyti tokias nusikalstamas veikas, kaip lupikavimas ir turto prievartavimas. Kiti trys asmenys kaltinami dalyvavimu minėtos organizuotos nusikalstamos grupės veikloje.

16 QR taip pat kaltinamas įvykdęs keturias skirtingas turto prievartavimo nusikalstamas veikas. Pirmąją turto prievartavimo nusikalstamą veiką jis įvykdė kartu su HD, antrąją – kartu su ZK ir HD, trečiąją – vienas, o ketvirtąją – kartu su YM ir ZK. Teigta, kad visais keturiais atvejais turto prievartavimo nusikalstamas veikas įvykdė aptariama organizuota nusikalstama grupė.

17 QR pripažino savo kaltę dėl visų šių kaltinimų. Jo advokatas ir prokuroras sudarė rašytinį susitarimą, pagal kurį QR skirta švelnesnė bausmė, nei numatyta įstatyme. QR sutiko su šiuo susitarimu, todėl jį pasirašė prokuroras, QR ir pastarojo advokatas.

18 YM ir jo advokatė nesutiko, kad būtų sudarytas šis susitarimas, ir tam prieštaravo. ZK ir jo advokatė mano, kad nėra reikalo duoti sutikimą sudaryti šį susitarimą arba jo neduoti, nes YM prieštaravimas trukdo sudaryti šį susitarimą. HD ir jo advokatas nepareiškė nuomonės šiuo klausimu.

19 Pagal nacionalinės proceso teisės normas aptariamas susitarimas buvo pateiktas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui patvirtinti. Šis teismas aiškina, kad tuo atveju, jei toks susitarimas sudaromas vykstant teisminiam baudžiamosios bylos nagrinėjimui ir jei kaltinami keli asmenys, kompetentingas teismas gali patvirtinti šį susitarimą tik gavęs visų šalių sutikimą. Šiuo klausimu teismas patikslina, kad šis reikalavimas keliuose *Varhoven kasatsionen sad* (Aukščiausiasis kasacinis teismas, Bulgarija) sprendimuose buvo pažodžiui aiškinamas taip, jog tam, kad toks susitarimas būtų patvirtintas, būtina gauti visų kaltinamųjų, dalyvaujančių baudžiamajame procese, sutikimą.

20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad tai, jog kaltinamasis sutinka, kad kitas kaltinamasis sudarytų susitarimą dėl sulygtos bausmės taikymo, padidina tikimybę, kad dėl minėto kaltinamojo pradėtas procesas bus užbaigtas priimant apkaltinamąjį nuosprendį. Pirma, tokį susitarimą sudaręs kaltinamasis tampa liudytoju byloje ir gali duoti parodymus, kurie nepalankūs kitiems kaltinamiesiems. Antra, iš dalies nacionalinių teismų jurisprudencijos matyti, kad toks susitarimas laikomas teismo priimtu aktu, kuriuo byla galutinai išsprendžiama iš esmės.

21 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas dėl reikalavimo gauti visų kaltinamųjų sutikimą atitikties Direktyvos 2016/343 7 straipsnio 4 daliai, Chartijos 47 straipsnio pirmai ir antrai pastraipoms ir 52 straipsnio 1 daliai, taip pat veiksmingumo ir vienodo požiūrio principams.

22 Tokiomis aplinkybėmis *Spetsializiran nakazatelen sad* (Specializuotas baudžiamasis teismas, Bulgarija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar nagrinėjama jurisprudencija, susijusi su nacionaliniu įstatymu, pagal kurį teismas patvirtina kaltintojo ir gynėjo sudarytą susitarimą dėl sulygtos bausmės taikymo, kuriame kitų kaltinamųjų sutikimas nurodytas kaip tokio susitarimo patvirtinimo sąlyga, ir šis sutikimas reikalingas tik teisminio bylos nagrinėjimo etape, atitinka Direktyvos 2016/343 7 straipsnio 4 dalį, Chartijos 47 ir 52 straipsnius, veiksmingumo ir lygybės principus?“

Dėl prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūros

23 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas paprašė jo prašymą nagrinėti pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 107 straipsnyje numatytą prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą.

24 Grįsdamas savo prašymą šis teismas, be kita ko, nurodė, kad QR buvo suimtas ir kad jo tolesnis suėmimas priklauso nuo atsakymo į pateiktą klausimą, nes, nesant Teisingumo Teismo atsakymo, jis negali priimti sprendimo dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamo susitarimo, kuriame numatyta mažesnė laisvės atėmimo bausmė.

25 Šiuo aspektu pirmiausia reikia pabrėžti, kad šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl Direktyvos 2016/343, patenkančios į SESV trečiosios dalies V antraštinės dalies, susijusios su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, taikymo sritį, išaiškinimo. Taigi jis gali būti nagrinėjamas pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23a straipsnyje ir Procedūros reglamento 107 straipsnyje numatytą prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą.

26 Antra, kalbant apie skubos kriterijų, pažymėtina, jog vadovaujantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija reikia atsižvelgti į tai, kad suinteresuotajam asmeniui pagrindinėje byloje šiuo metu yra atimta laisvė ir jo tolesnis suėmimas priklauso nuo pagrindinės bylos baigties (2019 m. gegužės 27 d. Sprendimo *OG ir PI* (*Liubeko ir Cvikau prokuratūros*), C-508/18 ir C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 38 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Nagrinėjamu atveju iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad QR yra atimta laisvė ir jo tolesnis suėmimas priklauso nuo pagrindinės bylos baigties.

27 Šiomis aplinkybėmis atsižvelgusi į teisėjo pranešėjo siūlymą ir susipažinusi su generalinio advokato nuomone 2019 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo antroji kolegija nusprendė tenkinti nacionalinio teismo prašymą ir nagrinėti bylą pagal sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą.

Dėl prejudicinio klausimo

28 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnį, jeigu atsakymą į klausimą galima aiškiai nustatyti iš jurisprudencijos arba jeigu atsakymas į prejudicinį klausimą nekelia jokių pagrįstų abejonių, Teisingumo Teismas, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklausęs generalinį advokatą, bet kada gali nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi.

29 Ši nuostata taikytina nagrinėjant šį prašymą priimti prejudicinį sprendimą.

30 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2016/343 7 straipsnio 4 dalį, Chartijos 47 straipsnio pirmą ir antrą pastraipas ir 52 straipsnio 1 dalį, veiksmingumo principą ir vienodo požiūrio principą, įtvirtintą Chartijos 20 straipsnyje, reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiama nustatyti sąlygą, jog teismas patvirtina

susitarimą dėl sulygtos bausmės taikymo, kaip antai nagrinėjamą pagrindinėje byloje, kurį sudarė priklausymu nusikalstamai grupei kaltinamas asmuo ir prokuroras, tik tuomet, jei kiti asmenys, kaltinami priklausymu šiai nusikalstamai grupei, sutinka, kad toks susitarimas būtų sudarytas.

31 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal Direktyvos 2016/343 2 straipsnį ši direktyva taikoma įtariamiems arba kaltinamiems fiziniams asmenims baudžiamajame procese. Ji taikoma visuose baudžiamojo proceso etapuose nuo to momento, kai asmuo įtariamas arba kaltinamas padaręs nusikalstamą veiką ar įtariamą nusikalstamą veiką, kol sprendimas, kuriuo galutinai nusprendžiama, ar tas asmuo padarė atitinkamą nusikalstamą veiką, tampa galutinis. Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad dėl keturių kaltinamųjų pagrindinėje byloje vyksta baudžiamasis procesas ir kad galutinis sprendimas, kuriuo būtų įrodyta jų kaltė dėl atitinkamos nusikalstamos veikos, dar nepriimtas.

32 Šiomis aplinkybėmis primintina, kad Direktyvos 2016/343 tikslas, kaip matyti iš jos 9 konstatuojamosios dalies ir 1 straipsnio, yra nustatyti bendras būtiniausias taisykles, taikomas baudžiamajame procese, dėl tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant bylą teisme aspektų (2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *AH ir kt.* (*Nekaltumo prezumpcija*), C-377/18, EU:C:2019:670, 38 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

33 Direktyvos 2016/343 7 straipsnyje įtvirtintos tam tikros bendros taisyklės, reglamentuojančios teisę tylėti ir teisę neduoti parodymų prieš save. Būtent šiame kontekste minėto 7 straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad valstybės narės gali leisti teisminėms institucijoms priimant nuosprendžius atsižvelgti į įtariamųjų ir kaltinamųjų bendradarbiavimą.

34 Taigi šioje nuostatoje, kiek tai susiję su teise tylėti ir teise neduoti parodymų prieš save, valstybėms narėms tik suteikiama galimybė leisti teisminėms institucijoms priimant nuosprendžius, kuriais skiriamos sankcijos, atsižvelgti į kaltinamųjų bendradarbiavimą. Vadinasi, šioje nuostatoje neįtvirtinta valstybių narių pareiga užtikrinti, kad šios institucijos atsižvelgs į tokį bendradarbiavimą, pagal ją kaltinamajam nesuteikiama teisės gauti švelnesnę sankciją bendradarbiaujant su teisminėmis institucijomis, pavyzdžiui, sudarant susitarimą su prokuroru, kuriame šis asmuo pripažįsta savo kaltę.

35 Be to, Direktyvos 2016/343 7 straipsnio 4 dalyje konkrečiai nenurodomos sąlygos ir tvarka, kaip prireikus teisminės institucijos, priimdamos nuosprendį, gali atsižvelgti į kaltinamųjų bendradarbiavimą, nes ši tvarka ir šios sąlygos priklauso tik nuo nacionalinės teisės.

36 Darytina išvada, kad Direktyvos 2016/343 7 straipsnio 4 dalyje nereglamentuojamas klausimas, ar susitarimo dėl sulygtos bausmės taikymo patvirtinimas gali būti siejamas su reikalavimu gauti sutikimą, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje.

37 Kiek tai susiję su Chartijos nuostatomis, kuriomis remiasi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, pažymėtina, kad Chartija netaikoma pagrindinėje byloje.

38 Iš tiesų, remiantis Chartijos 51 straipsnio 1 dalimi, jos nuostatos skirtos valstybėms narėms tik tais atvejais, kai jos įgyvendina Sąjungos teisę. Pagal to paties straipsnio 2 dalį ši Chartija neišplečia Sąjungos teisės taikymo srities už Sąjungos įgaliojimų ribų, „nenustato Sąjungai naujų įgaliojimų ar užduočių ir nepakeičia Sutartyse nustatytųjų“. Taigi atsižvelgdamas į Chartiją Teisingumo Teismas turi aiškinti Sąjungos teisę neperžengdamas Sąjungai suteiktų įgaliojimų ribų (2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Julián Hernández ir kt.*, C-198/13, EU:C:2014:2055, 32 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

39 Kaip galima teigti remiantis Chartijos 51 straipsnio išaiškinimais, į kuriuos privaloma tinkamai atsižvelgti pagal tos Chartijos 52 straipsnio 7 dalį, minėtame 51 straipsnyje nustatyta „įgyvendinimo“ sąvoka patvirtina Teisingumo Teismo jurisprudenciją dėl Sąjungos pagrindinių teisių, kaip Sąjungos teisės bendrųjų principų, taikymo, susiklosčiusią prieš įsigaliojant Chartijai, pagal kurią reikalavimas

gerbti Sąjungos teisės sistemoje užtikrinamas pagrindines teises yra privalomas valstybėms narėms tik tuo atveju, kai jų veiksmai patenka į Sąjungos teisės taikymo sritį (2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Julián Hernández ir kt.*, C-198/13, EU:C:2014:2055, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

40 Šiuo klausimu svarbu priminti, kad sąvoka „Sąjungos teisės įgyvendinimas“, kaip ji suprantama pagal Chartijos 51 straipsnį, suponuoja sąsają tarp Sąjungos teisės akto ir aptariamos nacionalinės priemonės, kuri turi būti daugiau nei tik sričių panašumas arba vienos srities netiesioginis poveikis kitai (2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Julián Hernández ir kt.*, C-198/13, EU:C:2014:2055, 34 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

41 Teisingumo Teismas taip pat padarė išvadą, kad Sąjungos pagrindinės teisės negali būti taikomos nacionalinės teisės atžvilgiu, nes atitinkamos srities Sąjungos teisės nuostatose nenustatyta jokios konkrečios valstybių narių pareigos dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamos situacijos (2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Julián Hernández ir kt.*, C-198/13, EU:C:2014:2055, 35 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

42 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš šios nutarties 34 punkto, pagal Sąjungos teisę valstybėms narėms nenustatyta pareigos leisti savo teisminėms institucijoms priimant nuosprendžius atsižvelgti į įtariamųjų ir kaltinamųjų bendradarbiavimą, visų pirma pasireiškiantį sudarant susitarimą su prokuroru, kuriame asmuo pripažįsta savo kaltę ir už tai jam skiriama mažesnė bausmė.

43 Taigi reikalavimas gauti sutikimą, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, su kuriuo siejamas susitarimo dėl sulygtos bausmės taikymo patvirtinimas, negali būti laikomas įgyvendinančiu Sąjungos teisę, kaip tai suprantama pagal Chartijos 51 straipsnio 1 dalį.

44 Dėl veiksmingumo principo pakanka konstatuoti, kad, kaip matyti iš šios nutarties 34 punkto, Sąjungos teisė nesuteikia kaltinamajam teisės sudaryti tokio susitarimo su prokuroru, kad už tai jam būtų skiriama švelnesnė bausmė, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje. Taigi veiksmingumo principas netaikomas tokiam reikalavimui gauti sutikimą, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje ir kuris yra tokio susitarimo patvirtinimo sąlyga.

45 Šiomis aplinkybėmis į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2016/343 7 straipsnio 4 dalis turi būti aiškinama taip, kad joje nereglamentuojamas klausimas, ar galima nustatyti sąlygą, kad teismas patvirtina susitarimą dėl sulygtos bausmės taikymo, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kurį sudarė priklausymu nusikalstamai grupei kaltinamas asmuo ir prokuroras, tik tuo atveju, jei kiti asmenys, kaltinami priklausymu šiai nusikalstamai grupei, sutinka, kad toks susitarimas būtų sudarytas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

46 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/343 dėl tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant baudžiamąją bylą teisme aspektų užtikrinimo 7 straipsnio 4 dalis turi būti aiškinama taip, kad joje nereglamentuojamas klausimas, ar galima nustatyti sąlygą, kad teismas patvirtina susitarimą dėl sulygtos bausmės taikymo, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kurį sudarė priklausymu nusikalstamai grupei kaltinamas asmuo ir prokuroras, tik tuo atveju, jei kiti asmenys, kaltinami priklausymu šiai nusikalstamai grupei, sutinka, kad toks susitarimas būtų sudarytas.

Parašai.